

בפעם הראשונה: הסיפור הסודי

על המיבצע התת-ימי שהביא

לחשיפת „כנופיית השוטרים”

מאת זאב יפת

ה ציידנים פעלו בחסות החשיכה. לילה לילה הם היו חומקים חרש ל־ חוף נמל אילת, הגיעו מקרקעית הים והגיעו לנוקדות-תצפית שנבחרו מבעוד יום. הם נשאו עימם ציוד מתוחכם. מגבירי אור-כוכבים, שאיפשרו להם לעקוב ולר־ אות בבירור את כל הנעשה בנמל בשעות הלילה, וכן מסרטות ובהן סרטים אינפרא-אדומים לצילומי-לילה, הם פיזרו, במקור מות שנקבעו מראש, מכשירי-הקלטה רגיי שים.

מיבצע הצוללנים נחשב סודי ביותר. רק גורמי-הביטחון המתאימים הוכנסו בי סוד העניינים, כדי לתאם ולמנוע היחזק לוח בין חבורת הצוללנים לבין הכוחות המגינים על הנמל.

הגנבים

היו שוטרים

א יש מתושבי אילת, כולל אנשי המישטרה המקומית, לא העלה בדעתו כי בשעות הלילה, כאשר הנמל שר בת ממלאכתו ורק שומרי סובבים סביב הגדרות, פוקחים צוללנים אלמוניים עין

טרה, שם זכה בתפקיד בכיר והפיה רוח חדשה בקרב פיקודו. כאשר עלתה חקירת המישטרה בנושא נמל אילת על שירותו, ובליבות החוקרים נתעורר חשש כי למרות ששמות כל אנשי הכנופייה ידועים להם, אין בחומר העובר דתי שבידם די כדי להעמידם למישפט, הוועק ליאור. עליו הוטלה הר משימה לרכז את החקירה, ולאסוף הוכחות חותכות שתאשרנה מעצר החשודים.

הבלשים

הקימו כנופייה

שני סמוייה-המישטרה הוותיקים, שלמה זמיר וחנניה בן-עזרא, נהגו מאמונו המלא של מפקד מישטרת אילת, מרדכי (מוטקה) אביתן.

זמיר ובן-עזרא היו בכירי הבלשים בי אילת, ובתוקף תפקידם היו קשורים ישרי רות למפקד התחנה. בפועל שימשו שני הבלשים כ„עיניו ואוזניו” של מפקד הר מישטרה המקומית. הם עסקו בפיענוח מיקרי גניבה או פריצה גדולים. הם היו קשורים למודיעים שונים מבין אנשי הר עולם-התחתון, וסבבו מרבית זמנם בי

הצוללן

ליאור, לשעבר לוחם ביחידה מובחרת בחיל-הים, ורביסון (מיל), (בבריכת מלון ביקעת הירח באילת), התנדב לשרת במישטרה לאחר שנפצע והשתחרר מצבע-הקבע. הוא האישי שהכניס מימד חדש לפעולות המישטרה, והשתמש בשיטות בלתי-מקובלות כדי לפענח את תעלומת הגניבות מנמל-אילת.

ישוטררים ונגיבים

על הנעשה בחוף הנמל, מסרטים תמו נות שתעזורנה, בשלב יותר מאוחר, גני לוח ולפצח כנופייה שעסקה במערכת גני בות אדירה מנמל אילת ושהיתה מורכבת משוטרי אילת, שוטרי מכס ועובדי הנמל. גם בשעות היום היה הנמל נתון תחת מעקב ממושך וקפדני. בעזרת מישקפות טלסקופיות רבות-עוצמה, שנשאלו מחיל-הים, סרקו עיניים מיקצועניות כל מכונית חשודה, היא פעולה בלתי-שיגרתית שזי התנהלה בנמל.

הצוללנים היו אנשי המישטרה, וסכלי נותם הממושכת נשאה פרי. בעזרת מאות הצילומים שצילמו, ובעזרת סירטי-ההק לטה, עלה בידם לעצור שורה של שוטר רים ואורחים, החשודים בביצוע שורה ארוכה של גניבות מתוחכמות מנמל אילת. אולם, למרבה הפלא שמרה המישטרה בסודיות מוחלטת על פירטי סיפור מיבצע חשית הכנופייה. התוצאה: בעוד די מוייה של המישטרה נפגע, כאשר הת- ברר כי אנשיה הם שעמדו בראש הכנו פיה, לא אוזנה התמונה על-ידי פירסום השיטות המתוחכמות, והמאמץ הרב ש ה הושקע בפיענוח המיקרה.

ליאור (רביסון מיל), הועבר לחיל השריון לאחר שנפצע, בשעת מילוי תפקיד

החשוד

חנניה בן-עזרא, אחד משני הבלשים הוותיקים והמונסים של מישטרת אילת, שנחפסו בחבריו כנופיית-הגנבים. מעצרו היכה בתדהמה את כל תושבי אילת הקטנה.

פרוטקציה, כדי שאחד משני הבלשים הר בכירים האלה יטפל אישית במיקרה. כך, דימו לעצמם המאורחים, קיים סיכוי רב יו-תר שמבצעי הגניבה יילכדו. כאשר עלו חוקרי המדור המרכזי בתל-אביב על עיקבות כנופייה תל-אביבית ש עסקה במכירת רכוש גנוב, הובילה אותם

החקירה לעבר נמל אילת. החשודים התל-אביבים גילו את שמות אנשי הכנופייה באילת. לתדהמת החוקרים, נתברר להם כי בין אנשי הכנופייה גם ארבעה שוטרים ממישטרת אילת, ביניהם שני בלשים.

זו הסיבה שאנשי המדור המרכזי לא התקשרו עם מישטרת אילת, ופעלו בחר-קירה זו באופן עצמאי. כאשר קרבה החקירה לסיימה המוצלח, נתברר לפתע לחוקרים כי הם עומדים בפני מיכשול חמור. כל העדויות של הח-שודים התל-אביבים, היו עדויות-שימיעה בלבד. אנשי הכנופייה האילתית אירגנו את הדברים כך, שמעולם לא נפגשו אג-שיהם עם אלה שתפקידם היה לקבל את הסחורה הגנובה ולמכרה בשוקי תל-אביב. הודעות טלפוניות קצרות בלבד ציינו היכן יאוחסן מישלוח הסחורה הגנובה (מדי-פעם שונה המקום), ומתי בדיוק יש לקחתו. כספי שלל המכירות הועברו אף הם, בלא כל מגע ישיר בין הצדדים. עתה היה על המישטרה לפעול במהירות. אם המישלוח הקרוב של הסחורה הגנובה לא ייאסף, יתעורר חשדם של הגנבים הר אילתיים. הם יבינו כי המישטרה עלתה על עקבות שתפיהם בתל-אביב, ומייד יג-קטו אמצעי זהירות, יטשטשו עקיבות, ולא ניתן יהיה להעמידם לדין, מחוסר הר כחות.

על החוקרים הוטל לאסוף הוכחות מר-שיעות, במשך מירווח הזמן הקצר שנותר עד להשלמת שרשרת הגניבות הנוספת מנמל אילת, ועד לריכוז כל החפצים הר גנבים יחדיו לשם מישלוחם לאיזור תל-אביב והמרכז.

כמו במערב-הפרוע

אן נכנס לתמונה ליאור, שהתנדב לשרות המישטרה. הוא נשלח לאילת כראש צוות מצומצם. אנשי הצוות קיבלו כסוי מתאים.

התאכסנו בבתי-מלון אורחיים ולא יצרו כל קשר עם תחנת-המישטרה המקומית. עדימהרה התפתח באילת מה שכונה „עלי ידי אנשי המדור המרכזי „קרב הענקים”. שלמה זמיר וחנניה בן-עזרא, שני הבלשים הוותיקים של מישטרת אי-לת, החשודים כמי שעמדו בראש הכנו פיה שגנבה סחורות בשווי של מיליוני לירות מנמל אילת השקיעו את כל מומ-חיותם, שאותה רכשו במשך שנים ארו-כות של שירות במישטרה. כדי להקים כנופייה שלא ניתן יהיה לפצחה, לרשותם עמדו שני שוטרים נוספים ממישטרת אי-לת, ששימשו כמעבירי הסחורות הגנובות מנמל אילת. לא פחות מיקצועניים היו שני אנשי מישטרת-הגבולות, שהצטרפו אף הם לכנופייה ופעלו בזוהרות מרובה. די היה בחשד הקל ביותר שיתעורר בליבות זמיר או בן-עזרא, ברמו אחד מפי אנשי העולם התחתון — עימם עמדו שני הבלשים בקשרים בתוקף עבודתם היום-יומית במישטרה — כי „אנשים זרים מרח רחים באילת” — כדי שהם יקטנו את פעולתם, ולא ניתן יהיה עוד ללכדם. אך סודם של ליאור ואנשיו נשאר כמוס. איש לא חשד כי אותם נופשים תמימים, המתאכסנים בבתי-המלון באילת, חומקים לאחר רדת החשיכה חרש לים, כשהם מצוי ידיים בציוד-צילולה חדש ובמיכשור המאפשר להם לפעול באטילה כאילו פעלו באור-יום.

זמיר ובן-עזרא בנו את כנופייתם כך שהיה ביכולתם לתת תשובה כנגד מארב מישטרי על הכביש המוביל לשדה הר תעופה, ואף כנגד פשיטה מישטרית פתאומית על נמל אילת עצמו. במיקרה הראשון היו נלכדים שני הבלדרים שהעו בירו את הסחורות הגנובות מתנמל. כיוון שהעמיסו את הסחורה ממקום שנמסר להם מראש, בהודעה טלפונית, לא היה די בי הודאתם כדי להרשיע את ראשי הכנופייה. כנגד אפשרות של פשיטה מישטרית על הנמל הבטיחו עצמם שני בחירי בל-שה של אילת על-ידי כך שתמיד דיווחו בעליפה, מעולם לא בכתב, כי הם עומ